

קָנִין א ב ג וּמְתֻעַח חֵמֶן
 סִיר מְכַבָּה כְּפָרָה
 קָרְבָּאָן:
 קִידָּר הַמִּזְבֵּחַ
 שְׁעָמָת לְלָבָב:
 קָטָנוֹ הַמִּזְבֵּחַ מְסֻלָּה
 מְלָגֵן וּמוֹקֵד לְלָבָב:
 סְמָג עֲשָׂרָה כְּמַעַלְתָּה:
 סִיר מְלָבָב:
 קָטָנוֹ וּמִזְבֵּחַ סִיר
 נְגָמֵן תְּוֻרְתָּה:
 נְגָמֵן תְּוֻרְתָּה:
 קִיזָּה צְבָא כְּמַעַלְתָּה:
 פְּמָג סִיר כְּמַעַלְתָּה:
 סִיר כְּפָרָה
 קִיחָה טְבָא כְּמַעַלְתָּה:
 שְׁמָלָה וּפְקָדָון לְלָבָב:
 הַמִּזְבֵּחַ מְעָזָן פָּתָח כְּמַעַלְתָּה:
 מִזְבֵּחַ סִיר כְּמַעַלְתָּה וְגַם:
 הַלְּקָדָה אַתְּ וְאַתְּ דִּין כְּמַעַלְתָּה:
 [ט] 97

תורה אור השלם

- תורה או השלם
1. בגה אגבי שלח מללאך לפגעה לשומרך
בדור ולבוגריך אל
הקבוקים אשר כבבונו:
- שותות נס
2. וגם לטלט החלך את
אברם קדשו ז"ה עז וקבר
ויאאלם: בראשית אל
זה אמר שר אל
3. אברם חמש עזיר אגבי
בנתיו שיבחר
ויראה כי קדרה אנטול
בעיני ישבט ז"י בינו
ובירביה בראשית קדשו:
4. והנמה שרה
ארען הוא רבינו אמר צרכן
בגע ויבא גברלים לפדר

שׁוֹרֵג וְבַבָּשָׂר?
בָּאֶתֶּן כִּי
5. גַּלְשָׁה אֲגָרֶת וְהָה
בְּנֵיתִי כְּפָרֶס כְּפָרֶס
הַדָּה הַזָּה בְּסָתָן עַלְמִים
לְכָל שָׁעָר אָקְרָאת כָּל
וּבְחַתָּמָה בָּאֶתֶּן כִּי
6. דָּרְדָּר יְהֻנָּה יְהֻנָּה
וְתִבְנֵת עַזְיָה בְּנֵי
יְהֻנָּה אֶת עַשְׂרֵה בְּנֵי
הַגְּזָלָה וְאֶת עַזְרָא לְעֵדָה
יְהֻנָּה אֶלְעָלָה
בָּאֶתֶּן כִּי אַ
7. כִּי תִּתְּנִין אִישׁ אֶל רְעוּתָה
כְּפָרֶס אֶל בְּלָמָר
וְגַבְגַּב מִפְּרָתָה זָהָלָש
יְמִינָה הַגְּבָבָה יְלָשָׁם
שְׁעָנָבָה כִּי

רביון חנאנאל (המישר) העשיה מושג נסם מהשורה. ור' יונתן אמר מבין שרש לשא חואר כהין ריש לאו שאין הוא כהן, כי' כבש, כבש בטהרה. באנו נמי הכהן הדרוני פצעני אמר לא' לה' הון, יש' שנ' שההו קרא ריש לאו שאין כהן, קרא כבש שבר כדי כהן ריבונו של מלך ולא למלך לא למלך אלא לאבד ולא למלך גלעדים. ופרק רבא, מוגוזין וארא לדידה מעירין שער שער שרידין ובתרת הרכ' איה לה' למלך, שנמצאי בו כבר מתחייב בשורשים מעירא לפיכך חייב, ביריתא יהיבנה הנלהה מעירא ברורה קריינה ולא בתורת שפורה. והרואן ארока דקדציה דפקדיה ריב ריב ורב לביב הראה ברבא ופשע בה ויאגוב, חייבנה ריב יוקט לשולומי מסות דנעניא דפוס בריתא מושג קוצץ והוא אויל או איז איז דילו והוא אויל או איז איז דילו בשמו מופדק לאו, לפיכך איני להלך לעיניהם. עניין שגווינן דילוק ענין הדרון לרבל חכמיינו

א' נסלה כמו שפִי זקונום לפָרָה
בכל מְפִינּוֹ נָעַל:

דָּאִיבָּא דִּינָא בַּאֲרֻעָא.
אֶחָד הַצְּיוּק וְאֶחָד הַנְּצִילָה.
כְּעַד ה' לְמֵד גַּוּעַךְ מִמְּמֵת סְמָךְ פָּטוּר: נְכָה
חוֹמוֹ סְקָעֵי גַּוּךְ עַלְיוֹן חַגְבָּי. וְכַיִלְמָה לְמַקְשֵׁי

⁵המורר דין על חבירו הוא נунש תחילה שנאמר ³ותה אמר שריא אל אברם חמי עלייך וכחיב ⁴ויבא אברהם לספר לשרה ולכבודה והני מולי ⁵דאית לה דינא באראע אמר רבבי יצחק אוי לו לצעוק יותר מן הנצעק תניא נמי הבן אחד הצעק ואחד הנצעק במישמעו אלא שמהרין לצעוק יותרמן הנצעק ⁶ואמר רבבי יצחק לעילם אל תהי קללת הדיות קלה בענין שהרי אבימלך קלל את שורה ונתקיים בורעה שנאמר ⁵הנה הआ לך בסות עינים אמר לה הויל וכסית ממנה ולא גלית שהוא אישׁ וגרמת אליו הצער הזה כי רצון ⁷שיחו לך בני כסוי עינים ונתקיים בורעה דכתיב ⁸והי כי זקן יצחק ותבהין עיני מראות אמר רבבי אהבו ילוּלום יהא אדם מן הנרדפן ולא מן הרודפין שאין לך נרדף בעופות יותר מתרומים ובני יונה והכשירן הכתוב לנבי מזבח: האומר סמא את עני כו': ⁹אל רב אשי בר חמא ¹⁰לרבא מא שנא רישא ומאי שנא פה אמר לה רישייא ¹¹לי ישאי אלה מושל

ב נא איש ר' יונתן שא ב' ש' לא אמר כהן על ראשי אברים אל וכי אדם מוחל על צערו דתניא הenci פצעני על מנת לפטור פטור אישתיק אמר מידי שמייע לך בהא אמר ליה הenci אמר רב ששת מישום פגש משפחחה אמר ר' אוושעיא אמר מישום פגש משפחחה ר' אמר מישום שאין אדם מוחל על ראשי אברים שלון רב יוחנן אמר יש הן שהוא כלאו ויש לאו שהוא כהן תניא נמי הenci הenci פצעני על מנת לפטור ואמר לו הן הרי יש הן שהוא כלאו קרע את כסותיו על מנת לפטור ואמר לו לאו הרי

ברוך קרע את כסותי חיב: ורמייה 'לשמור
לשמור ולא להקל לעניין אמר רב
קדושים הא דלאathy ליריה אמר ליה רבה
לא אמר רבה הא והוא דאתא ליריה ולא
תית שמירה הא דאתא ליריה בתורת קריעה
פומבריה אפקדה רב יוסף גבי ההוא גברא
ויה רב יוסף א"ל אבי והתניא לשמור וולא
דכומבריה מיקן קין فهو ולשמור הוא:

בזעק ואיד פַּנְעָק נִמְצָעָן
שְׁמוֹת (כ) סְנִיס כְּנֶסֶת מְעֵן: אֲלֹהִים
בְּדִילְהַקְמָן בְּרָכָה: עַל מִנְסָה לְפָנָיו.
אַמְלָא נֵפֶי קָדוֹם אַדְם מָוחָל עַל רַחֲמָה
בְּדִילְעַל עַלְיוֹן מָוחָל מְדָס: עֲבוּר. כְּלָיָה

קונסיסטנסיהן קון זומען זומען דיט קון זומען
בלחוּוּ וְכֹגֵן דָמְמָסָה לְמַמּוֹתִי: פְּלִינְשְׁטַייןִי. וְהַלְּזֶה זֶה עֲמַד לְפִנְוּר וְהַמְּלָאָמָר
מְחַבֵּבֶן קָן יְהָזֶה קָן זָכוֹת כָּלְמוֹן הַאֲדָרִיאָה
פְּטוּרָה. וּכְרִימְמָה לְעַלְיוֹן דָקְמִינָה סְכִינָה
פְּפַרְעָנִי עֲמַד לְפִנְוּר פְּטוּר צְדָמָלָר
לְפִנְוּר דָהָם וְהַלְּזֶה דָוְקָה חָמָר לִיא: אַתָּה
אַתָּה אַפְּאָהָה כָּפָן הַלְּזֶה מְמָמָה פְּטוּר.
הַסְּהָמִי דָקְמָן קוֹיְצָה נְגִיזָה מְלָס וּוּקָעָה עֲמַד
פְּפַרְעָוָה לְגַזְבָּה מְנוּמָה תְּוֹקִינָה דִּמְלָמָד
קָעֵט דָמְתָלִיל הַיְיִינָס הַמְּנוּמִינָה טָפִי
מְנוּמָופִיס: נְפָמָר וְאַתָּה אַפְּדָה. כִּי יִתְּמַן
גָּוֹגָןְוָה נְשָׂמָר דְלַפְּקִידָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
צְחִוִּיךְ צְפִשְׁעָה וְלָמָד כְּסָבְקִידָה הַקָּדוֹשׁ
צְעִירָה נְפָדָה זוּ עֲמַד הַמְּלָקָן גְּנִיעָה דָלָמָד
הַלְּבָרְדִּינָה צִוָּה נְשָׂמָר דְלַיְוָן דָלָמָד לִיא
חַלְקָהָוּתוֹ מְלָא דְמַפְקִידָה יִינְסָה מְנוּמָה
תְּבִשָּׁעָה וְעַנְיִינָה נְגַזְבָּה דָלָלָן
דָּחַד וְדָחַד מְגַלְבָּה לְדִידָה לְבִזְבָּנָה
מְגַלְבָּה נְמָהָר לְאַתָּה אַפְּדָה לְבִזְבָּנָה
דְּהַקְּאָה לְיִדְיָה: וּקְרֻעָה
דְּלַכְמִינָה (וְכִי יִתְּמַן) וְהַפְּאָה סְכִינָה
בְּכָלְמָוֹתִים זְמִילָה וְאַדְלָה הַמְּלָר לִיא קְרֻעָה
לְבִזְבָּנָה נְיִידָה. מְעַקְרָבָה
לְבִזְבָּנָה לִיא הַמְּלָר יְסָה עֲמַד לְפִנְוּר
לִיא מְמוֹן טִיסָּה לוּ מְבָעָן וּקְרִינָה:
זִבְרָה בְּאַתָּה:

הַרְבֵּי זָלֶב הַמִּזְבֵּחַ

ט' ט' ט' ט' ט'

מפורת הש"ם

הגהות הב"ח

ווסף ריש"

רבינו חננאל

הגוזל עצים פרק תשיעי הבא קמא

מסורת הש"ם

(ג) נעל ס. (ממולא ו.)
 (ד) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ה) נעל ס. (מגדיר ו.)
 (ו) נעל ס. (מכוון ו.)
 (ז) נעל ס. (מכוון ו.)
 (ח) נעל ס. (מכוון ו.)
 (ט) נעל ס. (מכוון ו.)
 (י) נעל ס. (מכוון ו.)
 (ו) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ז) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ט) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (י) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ו) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ז) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (ט) נעל ס. (מכחיש ו.)
 (י) נעל ס. (מכחיש ו.)

הנחות הב"ח

לעזי רשי
פלטינ'יר [פְּלִיטָרְיִיְשׁ].
לבך. יופי'יר. להתייר.
שייז'ן [שְׁבֹוֹזֶן]. סבון.

מוקט ריש'
 הגול עזים כר' משלם
 בשעת הגזלה.
 ונכס נמען, קרבן הילך
 וצנינס קהה צניעי
 (תורה), לא טפוף
 להנתן לו. גלעדים נא
 נכס (עלין) (עלין). עד
 שבעין. ימלוך זה חולין
 (לחיה). פטור קרייז
 צשיין, דסוח לא כמייך
 מגנטים כרכובות או אונקלין
 (שם). וטיפנו דמיין
 מלנס. דלון כוון טיל
 לאמעין צדי, דילען מער
 גלאה קהן, קרבן קורס
 צנינס לא שאמטנו ואה
 (עלין). וו. קרא דחא
 אסור. נלקין (עלין סח' חא).

תגוזל עזיס. מפלס צחצ'ם נגוייה. דמי עזיס וונמר ולון חמץ להחויר לו כליס דקיני צחצ'יו: זומי ראל קטעועה ליגו. **בצעריך צבוס עכט'ו קולד וסגייק זילט צלו סומ'ו דקינגו צחצ'יו:** פמי צייר בעזיס וסיטטס צה'ריגיס וסיטיןן לנטן מוקון שמתקן וממלחין: נוקטו. **מן קינערט:** כלים צמר ועשאן מפלס צעתט פוגנה. וממיטיןן מהלי נקט כליס וגידיס דל היין בשעת הנגולה ביגל סוקוקס עד ציטפס מפלס וכן נמור טעונה ונזה משלים לאלאויה ריבלה קה'ריה גו גו וויזו צה'ריגיס.

הַגּוֹלֶעֶץ צבוי. תנא ר' ירנן תנא שניינו לרבען. ויה' מ' ולכז דלחט' ליה פליון צינוי סחוויל גלדיימן קו' דלאוינט' מל' דספ' כמלוותה (גען דר' סה: ופס) קייל מספי ממניןן כלתב' נל' מוי' לאכני' וכלה' קרי' נמי למ' לדב' מט' מוקין נל' דוקמן צבוי' צחוי' לאכני' וכלה' קרי' נמי למ' נומל דסוקס ממעי דמנני' נזכרותה קינען ונלי' מסופס' וועשלן כליט' לאלהמען דטפי' צינוי סוחוויל גלדיימן קייל ודריימן קומסטטען נל' דצינוי הילאומן הי' דא-צוי' זיין גול' הי' קרי' זיין

הגוזל⁶ עצים ועשהן כלים צמר ועשהן בגדים "משלם בשעת הגולה" ג' גול פרה מעוברת וילדת רחל טעונה וגוזה משלם מי פרה העומדת לילד ודמי רחל העומדת יגוז⁷ גול פרה ונתעbara אצלו וילדת גוזה אצלו וגוזה משלם בשעת נטענה אצלו וגוזה משלם משלמין הנלה יהוה הכלל⁸ כל הנלנים משלמין הנלה יהוה הגולה: גמ' אמר עצים ועשהן יבנן לא צמר ועשהן בגדים אין סיסיתנן צמר וליבנן פשתן ונkehו משלם נשעת הגולה אמר אבוי תנא דידין קתני שינוי דרבנן דהדרא וכל שבן שנוי אורייתא עצים ועשהן כלים בעצים משופין ומאי נינהו נסרים דשינוי דהדר בבריתא הוא דאי בעי משלף להו צמר שעשאן בגדים טווי דשינוי דהדר לביריתא הוא דאי בעי סחר להה וכל שבן שנוי דאוריתא ותנא בראשינו רבב אשיך אמר יתנא דידין נמי שנוי דאוריתא קתני ושינוי דרבנן לא קתני לביריתא עצים ועשהן כלים בוכאני דהינו שיפן נגמר ועשהן בגדים נטמי דהינו שנוי דלא לא אחרדר ולובון מי הו שנוי ורמיהו⁹ לא רפספיק לירנו לו עד שצבעו פטור לבנו לא צבעו חיב אמר אבוי לא קשיא הא רב שמעון הא רבנן דתניא גוזו טוואו וארכנו אין מצטרף לבנו רב כי שמעון אמר מצטרף וחכמים אומרים מצטרף רבא אמר פופוצי הא דחוורה חורי הא דכבריה כברוי אמר הא דחוורה חורי הא דכבריה כברוי השטה¹⁰ יש לומר צבע לרבי שמעון לא הו שינוי לובון hei שנוי דתניא גוזו ראשון אשון וצבעו ראשון רשות רשות רשות רשות אמר אבוי לא קשיא הא רבנן אליכא דר"ש בין יהודא אליכא דר"ש רבא אמר לעולם לא פלני רבנן עליה דברי שמעון בין יהודא ובית שמאי ור' אליעזר בן הערבו צפן וכי קתני התם לא הספיק ליתנו לנו עד שצבעו פטור ואוקימנא בדברי הכל בכל קלא אלין לא עבר אמר אבוי ר' שמעון בין יהודא ובית שמאי ור' אליעזר בן יעקב ר' שבן אלעדור ורבי ישמעאל כולחו סבירא אלה שנוי במקומו עומד רבי שמעון בן ההוראה הא דאמרן ב"ש מא היא דתניא¹¹ נתן להחטי בתנה ועשהן סולת יותם ועשהן שמן ענבים ועשהן יין תנין הרא אסוד תניא אידך מותר ואמיר רב יוסוף תנין גורין דמאפוך

א אָמֵן יְהִי שָׁם מַלְכֵנוּ
וְגֹדֵל יְהִי שָׁם מַלְכֵנוּ
ב בָּמָיִם קָרְבָּנוּ כְּזָבָב
חַמִּים קָרְבָּנוּ כְּשָׂעִיר
בָּמָיִם קָרְבָּנוּ כְּמַלְאָכִים
בָּמָיִם קָרְבָּנוּ כְּמַלְאָכִים
ג גַּמְעָיוֹת וְגַמְעָיוֹת
סָבָטָיוֹת וְסָבָטָיוֹת
קָרְבָּנוּ כְּמַיִם קָרְבָּנוּ כְּמַיִם
ד דַּמְעָיוֹת סָבָטָנוֹת
וְטַבְעָיוֹת סָבָטָנוֹת
וְקִרְבָּנוֹת סָבָטָנוֹת
הַמְּלֵךְ קָרְבָּנוֹת
ה הַמְּלֵךְ קָרְבָּנוֹת
סָבָטָנוֹת
ו וְיְהִי שָׁם מַלְכֵנוּ
כְּבוֹדֵינוּ הַלְּכָדָה
שְׁעָנָן קָרְבָּנוּ כְּיָמֵינוּ
לְגָלְגָל קָרְבָּנוּ כְּיָמֵינוּ
ז זְמִינָה יְהִי שָׁם
מוֹלֶה וְמִזְבֵּחַ קָרְבָּנוּ
סָבָטָנוֹת קָרְבָּנוֹת
קָרְבָּנוֹת סָבָטָנוֹת

רבי נחנא
פרק השישי: הגול עזים
הగול עזים ועשה כלים,
רוכב ונושא בגדים
משליחין בשעת הגולה.
ידקין מיה מרתקין
ועשאן כלים דזקן כלים,
כל עזם שפין לא
וכלו. רומיין שלחה גול
עזם ושיפין,
ויסתמן, צמר וליבנה,
פשון ונוקה מלשין בעצם
בשעת הגולה. ופרק
כובני, תאן דרנן עזם
ושעאן כלים בעצם
משונין בשינוי דוחה, וכן
צמר טור נימר כל בון
דאורתית. דלא הדר בון
עוצם עזם לבנים סותהון
בכל. תנא ברא שניר
האריראות לא לדוד קראגין,
שניר דוחה מודרבין
לא קראגין. בר אשי אמר
תנאי ר' שניר דאורתית
תקראי עזם ועשה כלים
בכוכאי דהינו שיפין, צמר
ושעאן בגדים במושי
וישאו בגדים במושי
דשנין דלא הדר.
ואקסין ליבון של צמר
מייהו שניר, והתנן בפרק
ראשית הגו לא שפיך
להוילן לו ליכון דלא צבוי
פטור, ליבון ולא צבוי
שניר. ופרק אבוי,
משונינו כהמ' ביראת
שמע', דתניא גוזו טוא
שלו. רבנן אמר הא והא
שמע', תנתניינן דנאצ'י
גופני, [ברירות] דסוקה
במסטרק דלא הדר.
וליאשון, בצע ר' שעמי
לא היי שניר, ליבון שניר
שייר דתנאי ר' שעמי
יהודא אומ' והא מושם ר'
מתניתין וכיראת ר' אומ'
כך אמר ר' שעמי, והא
יריאת ר' עזבץ' שעמי ב'
ליהוציא מהן ראשית הגו,
להחדר פשות בפרק
ראשית הגו. ופרק אבוי
שמע' וולקן עלי. בא
שם ר' שעמי (ודבר)
וירובן וולקן עלי. בא
אמ' אין זולקן עלי,
שאי יכע האלול ביכל